Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 92/119/EHS

ze dne 17. prosince 1992,

kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat

(Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002	L 192	27	20.7.2002
►**M2**	Nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M3**	Rozhodnutí Komise 2006/911/ES ze dne 5. prosince 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Směrnice Rady 2006/104/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M5**	Směrnice Komise 2007/10/ES ze dne 21. února 2007	L 63	24	1.3.2007
►**M6**	Rozhodnutí Komise 2007/729/ES ze dne 7. listopadu 2007	L 294	26	13.11.2007
►**M7**	Směrnice Rady 2008/73/ES ze dne 15. července 2008	L 219	40	14.8.2008

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opravena:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 49 (92/119/EHS)

▼B

SMĚRNICE RADY 92/119/EHS

ze dne 17. prosince 1992,

kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že živá zvířata jsou zahrnuta na seznamu v příloze II Smlouvy; že uvádění na trh živých zvířat představuje důležitý zdroj příjmů pro zemědělské obyvatelstvo;

vzhledem k tomu, že je nezbytné na úrovni Společenství zavést opatření na tlumení pro případ výskytu chorob s cílem zajistit racionální rozvoj zemědělství a přispět k ochraně zdraví zvířat ve Společenství;

vzhledem k tomu, že výskyt některých chorob může rychle dosáhnout epizootických rozměrů a způsobovat úmrtnost a poruchy, jež mohou silně ovlivnit výnosnost živočišné výroby;

vzhledem k tomu, že při podezření na chorobu je třeba ihned rychle a účinně zasáhnout, jakmile je podezření potvrzeno;

vzhledem k tomu, že opatření, která mají být přijata, musí umožnit prevenci šíření chorob, zejména pečlivým sledováním pohybu zvířat a produktů, jež by mohly šířit infekci;

vzhledem k tomu, že prevence chorob ve Společenství by měla být normálně založena na zásadě neočkování; že však je důležité upravit očkování pro zvláštní nouzové případy;

vzhledem k tomu, že je třeba označit všechna očkovaná zvířata, aby byla rozpoznatelná; že pro nezbytné zajištění musí být účinnost každé použité očkovací látky schválena referenční laboratoří určenou Společenstvím;

vzhledem k tomu, že je zcela nezbytné za pomoci epidemiologických průzkumů zabránit šíření chorob; že členské státy musí k tomuto účelu zřídit zvláštní jednotky;

vzhledem k tomu, že k zajištění účinného zdolávání chorob musí být diagnostika chorob harmonizována a musí být provozována pod dohledem příslušných laboratoří koordinovaných referenční laboratoří určenou Společenstvím;

vzhledem k tomu, že v případě vzplanutí některé z chorob uvedených v příloze I se použije článek 3 rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ([4]);

vzhledem k tomu, že společná opatření na tlumení tvoří základ pro udržování jednotného standardu zdraví zvířat;

vzhledem k tomu, že by měla být rovněž zvlášť upravena každá jednotlivá choroba, nejprve totiž vezikulární choroba prasat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

([1]) Úř. věst. C 148, 7.6.1991, s. 12.
([2]) Úř. věst. C 280, 28.4.1992, s. 124.
([3]) Úř. věst. C 339, 31.12.1991, s. 12.
([4]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 91/133/EHS (Úř. věst. L 66, 13.3.1991, s. 18).

▼B

Článek 1

Tato směrnice vymezuje obecná opatření Společenství na tlumení, která se použijí v případě výskytu některé z chorob uvedených v příloze I.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. *hospodářstvím*: jakékoliv zařízení (zemědělské či jiné) na území některého členského státu, ve kterém jsou zvířata držena nebo chována,

2. *zvířetem*: jakékoli domácí zvíře druhu vnímavého na dotyčnou chorobu nebo volně žijící obratlovci, kteří se mohou účastnit epizootologie choroby jako její nositelé nebo zdroje infekce,

▼C1

3. *vektorem*: jakýkoli obratlovec nebo bezobratlý živočich, který mechanicky nebo biologicky přenáší a šíří původce dané choroby,

▼B

4. *vlastníkem nebo držitelem*: jakákoli osoba (fyzická či právnická), která je oprávněným držitelem zvířat nebo je úplatně či bezúplatně pověřena jejich držením,

5. *inkubační dobou*: pravděpodobná doba mezi vystavením původci choroby a prvním projevem klinických příznaků choroby. Tato doba odpovídá pro jednotlivé choroby lhůtám uvedeným v příloze I,

6. *potvrzením infekce*: prohlášení příslušného orgánu o výskytu choroby uvedené na seznamu v příloze I učiněné na základě laboratorních výsledků; v případě epidemií však může příslušný orgán potvrdit výskyt choroby též na základě klinických a/nebo epidemiologických výsledků,

7. *příslušným orgánem*: ústřední orgán členského státu pověřený prováděním veterinárních kontrol nebo jím pověřený veterinární orgán,

8. *úředním veterinárním lékařem*: veterinární lékař ustanovený příslušným orgánem.

Článek 3

Členské státy zajistí, že podezření na výskyt jakékoli choroby uvedené v příloze I musí být povinně a neprodleně oznámeno příslušnému orgánu.

Článek 4

1. Pokud zvířata v některém hospodářství upadnou do podezření na infekci nebo nakažení chorobou uvedenou v příloze I, zajistí členské státy, aby úřední veterinární lékař okamžitě zahájil úřední vyšetřování pro potvrzení nebo vyloučení výskytu choroby, jíž se podezření týká, a zejména odebral nebo zajistil odebrání vzorků nezbytných k laboratornímu vyšetření. K tomuto účelu mohou být dotyčná zvířata přepravena do laboratoří pod dohledem příslušného orgánu, který učiní vhodné kroky k zabránění šíření dotyčné choroby.

2. Jakmile je oznámeno podezření na výskyt dotyčné choroby, podrobí příslušný orgán dané hospodářství úřednímu dozoru a zejména vyžaduje, aby:

a) byly sečteny všechny kategorie zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, a aby byl u těchto kategorií zaznamenán počet zvířat, která již uhynula, byla infikována nebo u nichž je podezření na infekci nebo nakažení; součet musí být aktualizován tak, aby bylo přihlédnuto ke zvířatům nově narozeným nebo uhynulým v době trvání

▼B

podezření; informace získané sčítáním musí být aktualizovány a na požádání předloženy a mohou být kontrolovány při každé kontrole,

b) všechna zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, která se v hospodářství nacházejí, byla držena odděleně ve svých stájích nebo na jiném místě, které to umožňuje, přičemž se podle okolností přihlédne k možnému působení vektorů,

c) žádná zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu nesměla vstoupit do hospodářství nebo je opustit,

d) veškerý pohyb: osob, zvířat jiných druhů nevnímavých na zjištěnou chorobu a vozidel do hospodářství a z něj,

— masa a těl zvířat, krmiv, zařízení, odpadů, trusu, podestýlky, hnoje a jiných látek, které mohou přenášet chorobu, do hospodářství a z něj

— podléhal schválení příslušným orgánem, který stanoví podmínky pro předcházení jakéhokoli nebezpečí šíření choroby;

e) byly u vchodů a východů z budov, z míst, kde jsou ustájena zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, a z celého hospodářství použity vhodné dezinfekční prostředky,

f) bylo provedeno epizootologické šetření podle článku 8.

3. Dokud nebudou provedena úřední opatření podle odstavce 2, učiní majitel nebo držitel kteréhokoli zvířete, u kterého existuje podezření na infekci chorobou, veškerá vhodná opatření ke splnění odstavce 2, vyjma písmeno f) tohoto odstavce.

4. Příslušný orgán může použít kterékoli z opatření stanovených v odstavci 2 na jiná hospodářství, pokud jejich poloha, uspořádání nebo styk s hospodářstvím, u nějž existuje podezření na výskyt choroby, odůvodňují podezření na možnou infekci.

5. Opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 budou zrušena teprve tehdy, když úřední veterinární lékař vyloučí podezření na výskyt choroby.

Článek 5

1. Členské státy dbají na to, aby příslušný orgán, jakmile je výskyt některé z chorob uvedených v příloze I v hospodářství úředně potvrzen, nařídil kromě opatření uvedených v čl. 4 odst. 2 následující opatření:

a) bezodkladné usmrcení všech zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, která jsou v hospodářství přítomna. Uhynulá nebo usmrcená zvířata musí být spálena či zahrabána pokud možno na místě nebo zlikvidována v asanačním zařízení. Přitom musí být minimalizováno nebezpečí šíření původců choroby,

b) vhodné zničení nebo zpracování jakýchkoli látek nebo odpadu, např. krmiva, podestýlky, hnoje nebo kejdy, které mohou být kontaminovány. Toto zpracování, musí být provedeno v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře a musí zajistit, aby byl zničen původce této choroby nebo jeho vektor,

c) po provedení akcí uvedených v písmenech a) a b) vyčištění a dezinfekci podle článku 16 všech budov používaných k chovu zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, jejich bezprostředního okolí, přepravních prostředků a všech látek a předmětů, které by mohly být kontaminovány,

d) provedení epizootologického šetření podle článku 8.

2. V případě zahrabání musí být těla zvířat nebo odpady podle odst. 1 písm. a) a b) zahrabány dostatečně hluboko, aby nemohly být vyhrabávány masožravými zvířaty, a zvolený pozemek musí zajišťovat, že nebudou znečištěny podzemní vody ani nebude jinak poškozeno životní prostředí.

▼B

3. Příslušný orgán může rozšířit opatření podle odstavce 1 na další sousední hospodářství, pokud jejich poloha, uspořádání nebo styk s hospodářstvím, u nějž byl potvrzen výskyt choroby, odůvodňují podezření na možnou infekci.

4. Příslušný orgán schválí repopulaci hospodářství poté, co se úřední veterinární lékař přesvědčí o tom, že byly provedeny vyčištění a dezinfekce podle článku 16.

Článek 6

Jsou-li infikována volně žijící zvířata nebo existuje-li u nich podezření infekce, zajistí členské státy přijetí vhodných opatření. Členské státy uvědomí o přijatých opatřeních Komisi a jiné členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru zřízeného rozhodnutím 68/361/EHS ([1]).

Článek 7

1. U hospodářství, které sestávají ze dvou nebo více oddělených produkčních jednotek, může příslušný orgán upustit od požadavků stanovených v čl. 5 odst. 1 písm. a) pro neohrožené produkční jednotky infikovaného hospodářství, pokud úřední veterinární lékař potvrdí, že struktura a velikost těchto jednotek a činnosti prováděné v jejich rámci zaručují jejich plné oddělení co do stájí, krmiva, zaměstnanců, zařízení a krmení a že původce choroby nemůže být přenášen z jedné jednotky do druhé.

2. Pokud se použije odstavce 1, použije se přiměřeně rozhodnutí Komise 88/397/EHS ([2]). Jeho ustanovení lze u dotyčné choroby pozměnit postupem podle článku 25, aby bylo přihlédnuto ke zvláštní povaze choroby.

Článek 8

1. Epizootologické šetření se zabývá:

a) délkou období, během něhož se choroba mohla vyskytovat v hospodářství před oznámením nebo vznikem podezření,

b) možným původem choroby v hospodářství a zjištěním jiných hospodářství, na kterých se nalézají zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, která mohla být infikována nebo nakažena,

c) pohybem osob, zvířat, těl zvířat, vozidel, předmětů a jiných látek, kterými je původce choroby pravděpodobně přenášen do dotyčného hospodářství nebo z něj,

d) případným výskytem a rozmístěním vektorů choroby.

2. Pro účely plné koordinace všech opatření nezbytných k co nejrychlejšímu eradikaci nákazy a pro účely provedení epizootologického šetření bude vytvořeno krizové centrum.

Obecné předpisy pro vnitrostátní krizová centra a krizové centrum Společenství přijme Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Článek 9

1. Pokud úřední veterinární lékař zjistí nebo pokud se na základě ověřených údajů domnívá, že choroba mohla být v důsledku pohybu osob, zvířat nebo vozidel nebo jakýmkoli jiným způsobem zanesena z jiných hospodářství na hospodářství uvedená v článku 4 nebo z tohoto hospodářství na jiná hospodářství, budou tato jiná hospodářství

([1]) Úř. věst. L 225, 18.10.1968, s. 23.
([2]) Rozhodnutí Komise 88/397/EHS ze dne 12. července 1988 o koordinaci pravidel stanovených členskými státy k použití článku 6 směrnice Rady 85/511/EHS (Úř. věst. L 189, 20.7.1988, s. 25).

▼B

podle článku 4 podrobena úřednímu dozoru; tento dozor bude zrušen teprve tehdy, když bude úředně vyloučeno podezření na výskyt choroby v daném hospodářství.

2. Pokud úřední veterinární lékař zjistí nebo pokud se na základě ověřených údajů domnívá, že choroba mohla být v důsledku pohybu osob, zvířat nebo vozidel nebo jakýmkoli jiným způsobem zanesena z jiných hospodářství do hospodářství uvedeného v článku 5 nebo z tohoto hospodářství do jiných hospodářství, budou tato jiná hospodářství podle článku 4 podrobena úřednímu dozoru; tento dozor bude zrušen teprve tehdy, když bude úředně vyloučeno podezření na výskyt choroby v daném hospodářství.

3. Byl-li na hospodářství použit odstavec 2, ponechá příslušný orgán ustanovení článku 4 pro dané hospodářství v platnosti nejméně po maximální inkubační dobu každé choroby počínaje okamžikem možného zanesení infekce, který byl určen epizootologickým šetřením provedeným podle článku 8.

4. Shledá-li příslušný orgán, že to podmínky dovolují, může omezit opatření podle odstavců 1 a 2 pouze na část hospodářství a zvířata, která se v ní vyskytují, jestliže hospodářství odpovídá podmínkám stanoveným v článku 7, nebo pouze na zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu.

Článek 10

1. Jakmile je úředně potvrzena diagnóza některé z dotyčných chorob, dbají členské státy na to, aby příslušný orgán vytvořil okolo infikovaného hospodářství ochranné pásmo o poloměru nejméně tři kilometry a pásmo dozoru o poloměru nejméně 10 kilometrů. Přitom přihlédne k zeměpisným, správním, ekologickým a epizootologickým faktorům souvisejícím s dotyčnou chorobou a možnostem tlumení.

2. Pokud se tato pásma nacházejí na území více než jednoho členského státu, spolupracují příslušné orgány daných členských států při vytváření pásem podle odstavce 1. Pokud to bude nutné, budou nicméně ochranné pásmo a pásmo dozoru vytvořena postupem podle článku 26.

3. Na řádně odůvodněnou žádost členského státu nebo na podnět Komise může být postupem podle článku 26 rozhodnuto o úpravě (zejména o případném zúžení nebo rozšíření) hranic pásem podle odstavce 1 nebo o době trvání omezujících opatření, přičemž je třeba brát v úvahu:

— jejich zeměpisnou polohu a ekologická hlediska,

— povětrnostní podmínky,

— přítomnost, rozšíření a druh vektorů,

— výsledky epizootologických šetření provedených podle článkem 8,

— výsledky laboratorních testů,

— skutečně přijatá opatření na tlumení.

Článek 11

1. Členské státy dbají na to, aby v ochranném pásmu byla uplatněna následující opatření:

a) budou zjištěna všechna hospodářství nacházející se v ochranném pásmu, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu,

b) v hospodářstvích, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu, budou prováděny pravidelné kontroly, klinická vyšetření těchto zvířat a případně odběr vzorků pro laboratorní vyšetření; musí být vedeny záznamy o kontrolách a zjištěných poznat-

▼B

cích, přičemž četnost kontrol musí odpovídat závažnosti choroby v nejvíce ohrožených hospodářstvích,

c) pohyb nebo přeprava zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu na veřejných nebo soukromých cestách, s výjimkou obslužných cest hospodářství, budou zakázány; příslušný orgán však může povolit výjimku z tohoto zákazu pro průvoz zvířat po silnici nebo železnici bez vykládky nebo zastavení,

d) zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu musí zůstat v hospodářství, ve kterém jsou chována, s výjimkou jejich přepravy pod úředním dohledem přímo na jatky nacházející se v tomto pásmu k nouzové porážce nebo, pokud se v tomto pásmu nenalézají žádné jatky pod veterinárním dozorem, na jatky v pásmu dozoru určené příslušným orgánem. Tuto přepravu příslušný orgán povolí pouze tehdy, provedl-li úřední veterinární lékař vyšetření všech zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu v hospodářství a potvrdil, že u žádného není podezření na infekci. Příslušný orgán odpovědný za jatky bude uvědomen o úmyslu zaslat zvířata na tyto jatky.

2. Opatření uplatněná v ochranném pásmu budou ponechána v platnosti nejméně po maximální inkubační dobu dotyčné choroby, počínaje likvidací zvířat z infikovaného hospodářství podle článku 5 a vyčištěním a dezinfekcí podle článku 16. Je-li však choroba přenášena hmyzím vektorem, může příslušný orgán určit dobu trvání opatření a přijmout opatření o případném zavedení ověřovacích zvířat. Členské státy bezodkladně uvědomí o přijatých opatřeních Komisi a ostatní členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru.

Po uplynutí lhůty uvedené v prvním pododstavci se pravidla stanovená pro pásmo dozoru uplatní také na ochranné pásmo.

Článek 12

1. Členské státy dbají na to, aby v pásmu dozoru byla uplatněna následující opatření:

a) budou zjištěna všechna hospodářství, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu,

b) pohyb zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu na veřejných cestách bude zakázán, s výjimkou vedení zvířat na pastvu nebo do stájí; příslušný orgán však může povolit výjimku z tohoto zákazu pro průvoz zvířat po silnici nebo železnici bez vykládky nebo zastavení,

c) přeprava zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu v rámci pásma dozoru bude podléhat povolení příslušného orgánu,

d) zvířata druhů vnímavých na zjištěnou chorobu musí zůstat v pásmu dozoru po maximální inkubační dobu, počínaje nejpozdějším zjištěným výskytem choroby. Poté mohou opustit toto pásmo za účelem přepravy uskutečňované pod úředním dozorem přímo na jatky určené příslušným orgánem k nouzové porážce. Tuto přepravu příslušný orgán povolí pouze tehdy, pokud úřední veterinární lékař provedl vyšetření všech zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu v hospodářství a potvrdil, že u žádného není podezření na infekci. Příslušný orgán odpovědný za jatky bude uvědoměn o úmyslu zaslat zvířata na tyto jatky.

2. Opatření uplatněná v pásmu dozoru budou ponechána v platnosti nejméně po maximální inkubační dobu dotyčné choroby, počínaje likvidací zvířat z infikovaného hospodářství podle článku 5 a vyčištěním a dezinfekcí podle článku 16. Je-li však choroba přenášena hmyzím vektorem, může příslušný orgán určit dobu trvání opatření a přijmout opatření o případném zavedení ověřovacích zvířat. Členské státy bezodkladně uvědomí o přijatých opatřeních Komisi a ostatní členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru.

▼B

Článek 13

Trvají-li zákazy podle čl. 11 odst. 1 písm. d) a čl. 12 odst. 1 písm. d) déle než 30 dnů z důvodu výskytu dalších případů choroby a vzniknou-li v důsledku toho problémy s umístěním zvířat, může příslušný orgán na základě odůvodněné žádosti majitele povolit přesun zvířat z hospodářství v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru, pokud:

a) úřední veterinární lékař ověřil stav věcí,

b) byla vyšetřena všechna zvířata v hospodářství,

c) zvířata, která mají být přepravována, byla klinicky vyšetřena s negativním výsledkem,

d) bylo každé zvíře označeno ušní známkou nebo identifikováno jiným schváleným způsobem,

e) hospodářství, do nějž jsou zvířata určena, se nachází v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru.

Je třeba přijmout veškerá nezbytná opatření, zejména po skončení přepravy vyčistit a dezinfikovat nákladní vozy, aby se předešlo šíření původců choroby v průběhu této přepravy.

Článek 14

1. Členské státy dbají na to, aby příslušné orgány přijaly všechna nezbytná opatření k informování přinejmenším obyvatel ochranného pásma a pásma dozoru o platných omezeních a aby učinily všechny nezbytné kroky k provedení těchto opatření.

2. Vykazuje-li dotyčná choroba v určité oblast mimořádný stupeň závažnosti, přijmou zúčastněné členské státy veškerá další opatření postupem podle článku 26.

Článek 15

Odchylně od obecných ustanovení této směrnice se stanoví zvláštní předpisy pro tlumení a eradikaci každé jednotlivé nákazy:

— pro vezikulární chorobu prasat v příloze II o vezikulární chorobě prasat,

— pro každou další chorobu uvedenou v příloze I rozhodnutím Rady přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Článek 16

1. Členské státy dbají na to, aby:

a) použité dezinfekční látky a insekticidy a případně jejich koncentrace byly úředně schváleny příslušným orgánem,

b) čištění, dezinfekce a dezinsekce byly provedeny pod úředním dohledem:

— v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře,

a

— takovým způsobem, aby bylo vyloučeno šíření nebo přežití původců choroby,

c) se úřední veterinární lékař po ukončení činností uvedených v písmenu b) ujistil, že opatření byla provedena řádně a že uplynula dostatečná lhůta nejméně 21 dní, aby bylo před repopulací druhů vnímavých na zjištěnou chorobu jisté, že dotyčná nákaza byla zcela eradikována.

▼B

2. Postupy pro čištění a dezinfekci infikovaného hospodářství jsou:

— pro vezikulární chorobu prasat uvedeny v příloze II,

— pro každou chorobu uvedenou v příloze I určeny, v rámci přípravy zvláštních opatření, postupem podle článku 15 druhé odrážky.

Článek 17

1. Členské státy zajistí, aby byla v každém členském státu určena:

a) státní laboratoř vybavená technicky a personálně tak, aby mohla kdykoli, zejména při prvním výskytu dotyčné choroby, zjistit typ, subtyp a variantu příslušného viru a potvrdit výsledky získané v oblastních diagnostických laboratořích,

b) státní laboratoř, kde jsou testována reakční činidla pro použití v oblastních diagnostických laboratořích.

2. Státní laboratoře určené pro každou z uvedených chorob jsou odpovědné za koordinaci diagnostických norem a metod a za používání reakčních činidel.

3. Státní laboratoře určené pro každou z uvedených chorob jsou odpovědné za koordinaci diagnostických norem a metod stanovených každou laboratoří pro diagnózu dotyčné choroby v členském státě. Za tímto účelem:

a) mohou dodávat státním laboratořím diagnostická reakční činidla,

b) kontrolují kvalitu všech diagnostických reakčních činidel používaných v členském státě,

c) pravidelně provádějí srovnávací testy,

d) uchovávají izoláty virů dotyčné choroby pocházející z případů potvrzených v členském státě,

e) zajistí potvrzení pozitivních výsledků získaných v oblastních diagnostických laboratořích.

4. Odchylně od odstavce 1 však mohou členské státy, které nemají státní laboratoř příslušnou pro dotyčnou chorobu, využít služeb státní laboratoře jiného členského státu, jež je v dané věci příslušná.

▼M7

5. Členské státy vedou aktuální seznamy národních laboratoří uvedených v odstavci 1 a zpřístupní je ostatním členským státům a veřejnosti.

▼B

6. Státní laboratoře určené pro každou z uvedených chorob spolupracují s odpovídajícími referenčními laboratořemi Společenství uvedenými v článku 18.

7. Prováděcí pravidla k tomuto článku stanoví Komise postupem podle článku 25.

Článek 18

1. Referenční laboratoř Společenství pro vezikulární chorobu prasat je uvedena v příloze II.

2. Referenční laboratoře Společenství pro každou z ostatních chorob uvedených v příloze I budou určeny postupem podle článku 15 druhé odrážky v rámci přípravy zvláštních opatření pro každou chorobu.

3. Aniž je dotčena směrnice 90/424/EHS a zejména článek 28 zmíněné směrnice, mají laboratoře uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku pravomoci a povinnosti stanovené v příloze III.

▼B

Článek 19

1. Proti chorobám uvedeným v příloze I lze očkovat jen k doplnění opatření na tlumení přijatých od výskytu dotyčné choroby a v souladu s následujícími ustanoveními:

a) rozhodnutí o očkování k doplnění opatření na tlumení přijme Komise ve spolupráci se zúčastněnými členskými státy postupem podle článku 26,

b) toto rozhodnutí se zakládá zejména na následujících kritériích:

— soustředění zvířat dotyčných druhů v postižené oblasti,

— vlastnosti a složení jednotlivých použitých očkovacích látek,

— postupy pro dohled nad distribucí, skladováním a používáním očkovacích látek,

— druh a věk zvířat, která mohou nebo musí být očkována,

— oblasti, v nichž může nebo musí být očkování provedeno,

— doba očkovací kampaně.

2. V případě uvedeném v odstavci 1:

a) je zakázáno očkování nebo přeočkování zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu v hospodářství uvedeném v článku 4,

b) je zakázáno používání injekcí hyperimunního séra.

3. Při očkování platí následující pravidla:

a) všechna očkovaná zvířata musí být identifikována pomocí jasného a dobře čitelného označení metodou schválenou postupem podle článku 25,

b) všechna očkovaná zvířata musí zůstat v pásmu očkování, pokud nejsou poslána na jatky určené příslušným orgánem k nouzové porážce; v tom případě je pohyb zvířat povolen pouze tehdy, pokud úřední veterinární lékař vyšetřil všechna zvířata v hospodářství vnímavá na zjištěnou chorobu a potvrdil, že u žádného není podezření na infekci.

4. Po ukončení očkování může být pohyb zvířat druhů vnímavých na zjištěnou chorobu z pásma očkování povolen postupem podle článku 26 po uplynutí lhůty určené týmž postupem.

5. Členské státy informují pravidelně Komisi v rámci Stálého veterinárního výboru o pokroku při provádění očkovacích opatření.

6. Odchylně od odstavce 1 však může zúčastněný členský stát po oznámení Komisi rozhodnout o nouzovém očkování, pokud tím nejsou dotčeny základní zájmy Společenství. Toto rozhodnutí, které musí zohledňovat zejména stupeň soustředění zvířat v daných oblastech, potřebu ochrany jednotlivých chovů a zeměpisné pásmo, v němž je očkování prováděno, okamžitě přezkoumá Stálý veterinární výbor postupem podle článku 26, přičemž tento výbor může rozhodnout o zachování, změně, rozšíření nebo ukončení těchto opatření.

Článek 20

1. Každý členský stát vypracuje pohotovostní plán pro všechny choroby vyjmenované v příloze I, ve kterém budou blíže určena vnitrostátní opatření, jež budou provedena v případě výskytu některé z těchto chorob.

Tento plán musí umožňovat přístup k zařízením, vybavení, personálu a jakýmkoli dalším vhodným kapacitám nezbytným pro rychlou a účinnou eradikaci nákazy.

2. Obecná kritéria, která budou uplatněna při vypracovávání pohotovostních plánů, jsou stanovena v bodech 1 až 5 a 10 přílohy IV,

▼B

přičemž body 6 až 9 jsou kritérii, jež je třeba přizpůsobit dotyčné chorobě. Členské státy však mohou použít jen kritéria stanovená v bodech 6 až 9, pokud již byla kritéria v bodech 1 až 5 a 10 přijata při předložení plánů k provedení opatření na tlumení v souvislosti s jinou chorobou.

3. Pohotovostní plány vypracované v souvislosti s kritérii uvedenými v příloze IV předloží členské státy Komisi:

i) nejpozději šest měsíců od počátku používání této směrnice u vezikulární choroby prasat,

ii) nejpozději šest měsíců po provedení zvláštních opatření u každé další choroby uvedené v příloze I.

4. Komise posoudí pohotovostní plány, určí, zda umožňují dosažení žádaných cílů, a doporučí dotyčnému členskému státu jakékoli změny nezbytné zejména k zajištění slučitelnosti s pohotovostními plány jiných členských států.

Komise schválí případně pozměněné plány postupem podle článku 25.

Plány mohou být následně změněny nebo doplněny stejným postupem s cílem zohlednit vývoj situace a zvláštní povahu dotyčné choroby.

Článek 21

Odchylně od podmínek stanovených v článcích 19 a 20 pro nouzová opatření členských států a. s. cílem zohlednit přírodní a zeměpisné překážky u francouzských zámořských departementů, Azor a Madeiry a jejich odlehlost od ústřední části území Společenství jsou členské státy oprávněny použít zvláštní opatření na tlumení pro každou z chorob uvedených v příloze I této směrnice.

Dotyčný členský stát uvědomí v rámci Stálého veterinárního výboru Komisi a ostatní členské státy o opatřeních, která přijal v této souvislosti, a zejména o opatřeních na tlumení provedených proto, aby zvířata z dotyčných území nebo produkty z těchto zvířat nebyly dodávány na ostatní území Společenství.

Po uplatnění informačního postupu uvedeného v druhém pododstavci se použije přiměřeně článek 20.

Článek 22

Znalci Komise mohou, ve spolupráci s příslušnými orgány a je-li to nezbytné pro zajištění jednotného uplatňování této směrnice, provádět kontroly na místě. Za tímto účelem mohou zkontrolovat reprezentativní počet hospodářství, aby zjistili, zda příslušné orgány kontrolují plnění předpisů této směrnice v těchto hospodářstvích. Komise uvědomí členské státy o výsledcích provedených kontrol.

Členský stát, na jehož území je kontrola prováděna, poskytne znalcům při plnění jejich úkolů nezbytnou pomoc.

Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 25.

Článek 23

1. Podmínky finanční účasti Společenství na opatřeních podle této směrnice jsou stanoveny rozhodnutím 90/424/EHS.

2. Článek 3 rozhodnutí 90/424/EHS se mění tímto způsobem:

a) na seznam chorob uvedený v odstavci 1 se připojuje následující choroba:

„epizootické hemoragické onemocnění jelenovitých,“;

▼B

b) připojuje se následující odstavec:

„2a. Dotčený členský stát obdrží finanční příspěvek Společenství, pokud při výskytu některé z chorob ze seznamu uvedeného v odstavci 1 dva nebo více členských států úzce spolupracují na tlumení infekce, zejména prováděním epidemiologického průzkumu a opatření k dohledu nad chorobou. Aniž jsou dotčena opatření přijatá v rámci příslušné společné organizace trhu, rozhodne se o zvláštní finanční účasti Společenství postupem podle článku 41.“

Článek 24

1. Přílohy I, III a IV upravuje podle potřeby Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, zejména s cílem zohlednit vývoj výzkumu a diagnostických postupů.

2. Komise může postupem podle článku 25 měnit přílohu II, zejména s cílem zohlednit vědeckotechnický rozvoj a vývoj diagnostických metod.

▼M2

Článek 25

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002. ([1])

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES. ([2])

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 26

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru bez odkladu jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

▼A1

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu do dvou dnů. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

▼B

►A1 3. ◄ a) Komise přijme tato opatření a ihned je provede, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud tato opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada opatření přijme kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do 15 dnů od předložení věci Radě, přijme navrhovaná opatření Komise a ihned je provede s výjimkou případů, kdy se Rada proti zmíněným opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 27

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. října 1993. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Stanovením lhůty pro provedení do vnitrostátního práva na den 1. října 1993 není dotčeno zrušení veterinárních kontrol na hranicích podle směrnice 90/425/EHS.

Článek 28

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

SEZNAM CHOROB, JEJICH VÝSKYT MUSÍ BÝT OZNÁMEN

Choroba	Maximální inkubační doba
mor skotu	21 dnů
mor malých přežvýkavců	21 dnů
vezikulární choroba prasat	28 dnů
katarální horečka ovcí	40 dnů
epizootická hemoragická choroba jelenovitých	40 dnů
neštovice ovcí a koz	21 dnů
vezikulární stomatitida	21 dnů
►M1 africký mor prasat ◄	40 dnů
nodulární dermatitida	28 dnů
horečka údolí Rift	30 dnů

▼B

PŘÍLOHA II

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ KE TLUMENÍ A ERADIKACI URČITÝCH NÁKAZ

Kromě obecných ustanovení této směrnice se na vezikulární chorobu prasat vztahují též následující ustanovení.

1. **Popis choroby**

Choroba prasat, jež se klinicky neodlišuje od slintavky a kulhavky a způsobuje puchýřky na rypáku, pyscích, jazyku a na korunce. Tato choroba má různě těžký průběh a může nakazit stádo prasat, aniž by se projevila klinickými příznaky. Virus je schopen přežívat po dlouhou dobu mimo tělo, dokonce i v čerstvém mase; je výjimečně odolný vůči obvyklým dezinfekčním látkám a je znám svou persistencí a stabilitou v rozsahu pH od 2,5 do 12. Nezbytné jsou proto zvláště důkladné vyčištění a dezinfekce.

2. **Inkubační doba**

Pro účely této směrnice se za maximální inkubační dobu považuje 28 dnů.

3. **Diagnostické postupy pro potvrzení diferenciální diagnózy vezikulární choroby prasat**

Podrobnosti odběru materiálu pro diagnózu, laboratorních diagnostických testů, detekce protilátek a vyhodnocení výsledků laboratorního testování se stanoví postupem podle článku 25 před vstupem této směrnice v platnost.

4. **Potvrzení přítomnosti vezikulární choroby prasat**

Odchylně čl. 2 odst. 6 této směrnice se přítomnost choroby považuje za potvrzenou:

a) v hospodářstvích, v nichž byl izolován z prasat nebo z jejich prostředí virus vezikulární choroby prasat,

b) v hospodářstvích chovajících prasata, která jsou séropozitivní na vezikulární chorobu prasat, pokud tato prasata nebo jiná prasata v hospodářství vykazují příznaky charakteristické pro vezikulární chorobu prasat,

c) na famách chovajících prasata, která vykazují klinické příznaky choroby nebo jsou séropozitivní, pokud existuje přímá epidemiologická spojitost s potvrzeným ohniskem nákazy,

d) v jiných stádech, ve kterých jsou zjištěna séropozitivní prasata. V tomto případě příslušný orgán provede před potvrzením přítomnosti choroby další vyšetření, zejména opětovné namátkové testování v odstupu nejméně 28 dnů od posledního vzorkování. Článku 4 se použije až do skončení tohoto dalšího vyšetřování. Pokud následná vyšetření neprokáží výskyt choroby, přestože jsou prasata nadále séropozitivní, příslušný orgán zajistí, aby testovaná prasata byla usmrcena a zlikvidována pod jeho dohledem nebo poražena pod jeho dohledem na jatkách, které na svém území určil.

Příslušný orgán zajistí, aby byla prasata po dodání do jatek umístěna a porážena odděleně od ostatních prasat a aby jejich maso bylo uvedeno výlučně na domácí trh.

▼M7

_____

▼B

6. **Referenční laboratoř Společenství**

AFRC Institute for Animal Health,

Pirbright Laboratory,

Ash Road,

Pirbright,

Woking,Surrey

GU24 ONF,

United Kingdom.

▼B

7. **Ochranné pásmo**

1. Rozsah ochranného pásma je vymezen v článku 10 této směrnice.

2. U vezikulární choroby prasat se odchylně od článku 11 použijí následující opatření:

a) budou zjištěna všechna hospodářství nacházející se v pásmu, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na chorobu,

b) v hospodářstvích, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na chorobu, budou prováděny pravidelné kontroly, klinická vyšetření těchto zvířat a případně odběr vzorků pro laboratorní vyšetření; musí být vedeny záznamy o kontrolách a zjištěných poznatcích, přičemž četnost kontrol musí odpovídat závažnosti choroby v nejvíce ohrožených hospodářstvích,

c) pohyb nebo přeprava zvířat druhů vnímavých na chorobu na veřejných nebo soukromých cestách, s výjimkou obslužných cest hospodářství, budou zakázány. Příslušný orgán však může povolit výjimku z tohoto zákazu pro průvoz zvířat po silnici nebo železnici bez vykládky nebo zastavení,

d) postupem podle článku 25 však může být udělena výjimka pro jatečná prasata, která pocházejí z území mimo ochranné pásmo a jsou přepravována na jatky nalézající se v tomto pásmu,

e) nákladní automobily a jiná vozidla a vybavení, které byly v ochranném pásmu použity k přepravě prasat nebo jiného dobytka nebo látek, které by mohl být kontaminovány (např. krmivo, hnůj, kejda apod.) smějí opustit:

i) hospodářství nalézající se v ochranném pásmu,

ii) ochranné pásmo,

iii) jatky

teprve po vyčištění a dezinfekci postupy stanovenými příslušným orgánem. Tyto postupy stanoví zejména, že nákladní automobily nebo vozidla, které byly použity k přepravě prasat, smějí opustit pásmo až po inspekci provedené příslušným orgánem,

f) prasata nesmějí opustit hospodářství, v němž jsou chována, po dobu 21 dnů po skončení předběžného čištění a dezinfekce infikovaných hospodářství podle článku 16; po uplynutí 21 dnů může být uděleno povolení k přesunu prasat z daného hospodářství:

i) přímo na jatky určené příslušným orgánem, nejlépe v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru, pokud

— byla provedena inspekce všech prasat v hospodářství,

— bylo provedeno klinické vyšetření prasat, která mají být přesunuta na jatky,

— bylo každé prase označeno ušní známkou nebo identifikováno jiným schváleným způsobem,

— jsou prasata přepravována ve vozidlech zapečetěných příslušným orgánem.

Příslušný orgán odpovědný za jatky bude uvědoměn o úmyslu zaslat zvířata na tyto jatky.

Po přesunu na jatky budou prasata umístěna a poražena odděleně od ostatních prasat. Vozidla a vybavení, které byly použity k přepravě prasat, budou vyčištěny a dezinfikovány před opuštěním jatek.

Při inspekci jatečných zvířat a masa prováděné v určených jatkách přihlédne příslušný orgán k jakýmkoli náznakům přítomnosti viru vezikulární choroby prasat.

U prasat poražených podle těchto ustanovení bude odebrán statisticky reprezentativní vzorek krve. V případě pozitivního výsledku potvrzujícího vezikulární chorobu prasat se uplatní opatření uvedená v bodu 9.3,

ii) za výjimečných okolností přímo do jiného objektu nalézajícího se v ochranném pásmu, pokud:

▼B

— byla provedena inspekce všech prasat v hospodářství,

— bylo provedeno klinické vyšetření prasat, která mají být přepravena, s negativním nálezem,

— každé prase bylo označeno ušní známkou nebo identifikováno jiným schváleným způsobem,

▼M5

g) maso z prasat uvedených v písm. f) bodu i)

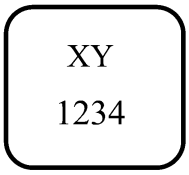
i) se nestane součástí obchodu uvnitř Společenství nebo mezinárodního obchodu a ponese označení zdravotní nezávadnosti pro čerstvé maso podle přílohy II směrnice Rady 2002/99/ES ([1]),

ii) bude získáváno, porcováno, přepravováno a skladováno odděleně od masa určeného pro obchod uvnitř Společenství a mezinárodní obchod a použito takovým způsobem, aby se předešlo jeho zařazení mezi masné výrobky určené pro obchod uvnitř Společenství nebo pro mezinárodní obchod, pokud nebylo podrobeno ošetření podle přílohy III směrnice 2002/99/ES,

h) i) odchylně od písmene g) se členské státy mohou rozhodnout používat jinou identifikační značku pro označování masa z prasat uvedených v písm. f) bodu i), než je zvláštní identifikační značka uvedená v příloze II směrnice 2002/99/ES, za předpokladu, že bude jasně odlišitelná od jiných identifikačních značek, kterými má být označované vepřové maso v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ([2]) nebo nařízení Komise (ES) č. 2076/2005 ([3]);

členské státy, které se rozhodnou používat alternativní identifikační značku, budou o této skutečnosti informovat Komisi v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

ii) pro účely uvedené v bodu i) musí být identifikační značka čitelná a nesmazatelná, písmena musí být snadno čitelná a jasně rozlišitelná. Tato identifikační značka musí být tohoto tvaru a nést toto označení:

XY znamená příslušný kód země uvedený v bodě 6 části B oddílu I přílohy II nařízení (ES) č. 853/2004.

1234 znamená číslo schválení zařízení podle bodu 7 části B oddílu I přílohy II nařízení (ES) č. 853/2004.

▼B

3. Opatření v ochranném pásmu budou ponechána v účinnosti nejméně dokud:

a) nebudou provedena všechna opatření podle článku 16 této směrnice,

b) ve všech hospodářstvích v pásmu nebude provedeno:

i) klinické vyšetření prasat, které prokáže, že nevykazují žádné chorobné příznaky naznačující přítomnost vezikulární choroby prasat, a

ii) sérologické vyšetření statistického vzorku prasat, při němž nebudou zjištěny protilátky proti vezikulární chorobě prasat. Program sérologického vyšetřování musí zohledňovat přenos vezikulární choroby prasat a daný způsob chovu prasat. Program bude vytvořen postupem podle článku 25 této směrnice před jejím nabytím účinnosti.

([1]) Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.
([2]) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55; ve znění opravy v Úř. věst. L 226, 25.6.2004, s. 22.
([3]) Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 83.

▼B

Vyšetření a odběr vzorků uvedené v bodech i) a ii) se uskuteční až po uplynutí 28 dnů od dokončení předběžného čištění a dezinfekce v infikovaném hospodářství.

4. Po uplynutí lhůty uvedené v bodu 3 se pravidla stanovená pro pásmo dozoru uplatní také na ochranné pásmo.

▼M5

5. V případě, že zákazy uvedené v bodě 2 písm. f) jsou v platnosti déle než 30 dnů z důvodu výskytu dalších případů choroby a vzniknou-li v důsledku toho problémy s chovem zvířat, může příslušný orgán na základě odůvodněné žádosti majitele a pokud úřední veterinární lékař ověřil stav věcí, povolit přesun zvířat z hospodářství v ochranném pásmu. Písmena f) a h) bodu 2 se použijí obdobně.

▼B

8. **Pásmo dozoru**

1. Rozsah pásma dozoru je vymezen v článku 10.

2. U vezikulární choroby prasat se odchylně od článku 12 použijí následující opatření:

a) budou zjištěna všechna hospodářství, v nichž se vyskytují zvířata druhů vnímavých na chorobu,

b) pohyb prasat z hospodářství v pásmu dozoru, vyjma přepravy přímo na jatky, je povolen za podmínky, že žádná prasata nebyla dopravena do tohoto hospodářství v posledních 21 dnech; vlastník nebo držitel zvířat musí vést záznamy o veškerém pohybu prasat,

c) příslušný orgán může povolit vývoz prasat z pásma dozoru za těchto podmínek:

— v období 48 hodin před vývozem byla provedena inspekce všech prasat v hospodářství,

— v období 48 hodin před vývozem bylo provedeno klinické vyšetření prasat, která mají být vyvezena, s negativním nálezem,

— v období 14 dnů před vývozem bylo provedeno sérologické vyšetření statistického vzorku prasat, která mají být vyvezena, aniž by při něm byly zjištěny protilátky proti vezikulární chorobě prasat. U jatečných prasat může být sérologické vyšetření provedeno na základě vzorků krve odebraných na jatkách určených příslušným orgánem na jeho území. V případě pozitivního výsledku potvrzujícího vezikulární chorobu prasat se uplatní opatření uvedená v bodu 9.3,

— každé prase bylo označeno ušní známkou nebo identifikováno jiným schváleným způsobem,

— nákladní automobily a jiná vozidla a vybavení použitá k přepravě prasat musí být vyčištěny a dezinfikovány po každé jednotlivé přepravě,

d) nákladní automobily a jiná vozidla a vybavení použité v pásmu dozoru k přepravě prasat nebo jiného dobytka nebo látek, které mohou být kontaminovány, neopustí toto pásmo bez předchozího vyčištění a dezinfekce postupy stanovenými příslušným orgánem.

3. a) Rozsah pásma dozoru může být změněn v souladu s čl. 10 odst. 3.

b) Opatření v pásmu dozoru budou ponechána v účinnosti nejméně dokud:

i) nebudou provedena všechna opatření podle článku 16 této směrnice,

ii) nebudou provedena všechna opatření, která mají být provedena v ochranném pásmu.

9. **Obecná společná opatření**

Kromě výše uvedených opatření se použijí následující obecná ustanovení:

1. Je-li výskyt vezikulární choroby prasat úředně potvrzen, dbají členské státy na to, aby kromě opatření podle čl. 4 odst. 2 a článku 5 této směrnice bylo maso prasat poražených v období od pravděpodobného zanesení choroby do hospodářství do provedení úředních opatření, je-li

▼B

to možné, zjištěno a zlikvidováno pod úředním dohledem takovým způsobem, aby se předešlo nebezpečí šíření viru vezikulární choroby prasat,

2. Má-li úřední veterinární lékař důvod k podezření, že prasata v některém hospodářství mohla být infikována v důsledku pohybu některé osoby, zvířete nebo vozidla nebo jiným způsobem, musí být prasata v dotyčném hospodářství podrobena omezením pohybu podle článku 9 této směrnice nejméně do té doby, dokud nebude v hospodářství provedeno:

   a) klinické vyšetření prasat s negativním nálezem,

   b) sérologické vyšetření statistického vzorku prasat bez zjištění protilátek proti vezikulární chorobě prasat podle bodu 7.3 písm. b) bodu ii).

   Vyšetření uvedená v písmenech a) a b) budou provedena po uplynutí 28 dnů od možné kontaminace objektu v důsledku pohybu osob, zvířat nebo vozidel nebo jiným způsobem.

3. Je-li potvrzen výskyt vezikulární choroby prasat na jatkách, zajistí příslušný orgán, aby:

   a) všechna prasata na jatkách byla bezodkladně poražena,

   b) těla zvířat a vnitřnosti infikovaných a kontaminovaných prasat byly zlikvidovány pod úředním dohledem takovým způsobem, aby se předešlo nebezpečí šíření vezikulární choroby prasat,

   c) byly vyčištěny a dezinfikovány budovy a zařízení, včetně vozidel, pod dohledem úředního veterinárního lékaře a podle pokynů příslušného orgánu,

   d) bylo provedeno epidemiologické vyšetření podle článku 8 této směrnice,

   e) žádná prasata nebyla znovu zavedena na porážku do alespoň 24 hodin od ukončení čištění a dezinfekce podle písmene c).

10. **Čištění a dezinfekce infikovaných budov**

Kromě opatření uvedených v článku 16 této směrnice se použijí rovněž následující opatření:

1. *Postup předběžného čištění a dezinfekce*

   a) Jakmile jsou těla zvířat odstraněna za účelem jejich likvidace, vystříkají se prostory, v nichž jsou zvířata ustájena, a jiné prostory, které byly kontaminovány během porážky, dezinfekční látkou schválenou podle článku 16 v koncentraci vhodné pro vezikulární chorobu prasat. Použitá dezinfekční látka musí vydržet na povrchu alespoň 24 hodin.

   b) Tkáň nebo krev případně oddělené během porážky musí být opatrně sebrány a zlikvidovány s těly zvířat (porážka musí být vždy prováděna na nepropustném povrchu).

2. *Postup dalšího čištění a dezinfekce*

   a) Kontaminovaný hnůj, podestýlka, krmivo apod. musí být odstraněny z budov, shromážděny a postříkány schválenou dezinfekční látkou. Kejda musí být zpracována metodou vhodnou pro zneškodnění viru.

   b) Veškeré movité příslušenství musí být odstraněno z objektu a čištěno a dezinfikováno odděleně.

   c) Mastnota a jiná nečistota musí být odstraněny z celého povrchu odmašťovacím prostředkem a poté mytím vodou pod tlakem.

   d) Všechny plochy poté musí být opět postříkány dezinfekční látkou.

   e) Utěsnitelné místnosti musí být vydezinfikovány kouřem.

   f) Poté, co úřední veterinární lékař provede inspekci, musí být schváleny a okamžitě provedeny opravy poškozených podlah, stěn apod.

   g) Po dokončení oprav musí být provedena inspekce zjišťující, zda byly provedeny dostatečně.

▼B

h) Všechny části objektu, ve kterých se nenacházejí žádné hořlaviny, mohou být ošetřeny žárem s použitím plamenometu.

i) Všechny plochy musí být postříkány alkalickou dezinfekční látkou s pH větším než 12,5 nebo jinou schválenou dezinfekční látkou. Dezinfekční látka musí být smyta po 48 hodinách.

3. *Postup závěrečného čištění a dezinfekce*

Ošetření plamenometem nebo alkalickou dezinfekční látkou (bod 2 písm. h) nebo i)) musí být po 14 dnech opakováno.

11. **Repopulace infikovaného hospodářství**

Kromě opatření podle čl. 5 odst. 4 této směrnice se použijí následující opatření:

1. Repopulace bude zahájena nejdříve čtyři týdny po skončení první úplné dezinfekce objektu, tj. třetí fáze postupů čištění a dezinfekce.

2. Při repopulaci prasat se přihlédne k druhu zemědělské činnosti vykonávané v hospodářství a musí být splněna následující ustanovení:

a) u venkovního chovu prasat začne repopulace zavedením omezeného množství ověřovacích selat, která byla vyšetřována na přítomnost protilátek proti viru vezikulární choroby prasat s negativním nálezem. Ověřovací selata budou umístěna v souladu s požadavky příslušného orgánu na různá místa infikovaného hospodářství, budou klinicky vyšetřena 28 dní po svém umístění do hospodářství a bude u nich provedeno sérologické testování.

Pokud žádné ze selat nevykáže klinické příznaky vezikulární choroby prasat ani nevytvoří protilátky proti viru choroby, může proběhnout plná repopulace,

b) u ostatních forem chovu proběhne repopulace prasat buď v souladu s opatřeními stanovenými v písmenu a) nebo formou plné repopulace za těchto podmínek:

— všechna prasata budou umístěna v průběhu osmi dnů a budou pocházet z hospodářství nalézajících se mimo pásma, na která se vztahovalo omezení v důsledku výskytu vezikulární choroby prasat, a jsou séronegativní,

— žádné prase nesmí opustit hospodářství po dobu 60 dnů po umístění posledních prasat,

— obnovené stádo podléhá klinickému a sérologickému vyšetření v souladu s požadavky příslušného orgánu. Tato vyšetření budou provedena nejdříve 28 dní po umístění posledních prasat.

12. Nejpozději do 1. října 1997 předloží Komise Radě zprávu vypracovanou na základě stanoviska Vědeckého veterinárního výboru o vývoji výzkumu a diagnostických postupů, jakož i vědeckotechnickém rozvoji v oblasti vezikulární choroby prasat, společně s jakýmikoli návrhy vhodnými s ohledem na závěry zprávy. Rada o těchto návrzích rozhodne kvalifikovanou většinou nejpozději do šesti měsíců od jejich předložení.

▼B

PŘÍLOHA III

REFERENČNÍ LABORATOŘE SPOLEČENSTVÍ PRO DANÉ CHOROBY

Referenční laboratoře Společenství pro dané choroby mají tyto pravomoci a povinnosti:

1. koordinují, za konzultací s Komisí, metody používané v členských státech k diagnostikování určených chorob, zejména:

   a) určováním, uchováváním a dodáváním kmenů virů dané choroby pro sérologické testy a přípravu antisér,

   b) dodáváním standardního séra a jiných referenčních reakčních činidel státním referenčním laboratořím s cílem standardizovat testy a reakční činidla v členských státech,

   c) vytvořením a uchováním sbírky kmenů a izolátů virů dané choroby,

   d) pravidelným prováděním testů ke srovnání diagnostických metod na úrovni Společenství,

   e) shromažďováním a porovnáváním dat a informací o diagnostických metodách používaných ve Společenství a výsledcích testů provedených ve Společenství,

   f) určení typu izolátů virů dané choroby s použitím nejmodernějších metod pro lepší porozumění epizootologii choroby,

   g) sledováním vývoje v oblasti dohledu, epizootologie a prevence dané choroby ve světě,

   h) shromažďováním odborných poznatků o viru dané choroby a jiných příslušných virech pro účely rychlé diferenciální diagnózy,

   i) získáním zevrubných poznatků o přípravě a používání veterinárních imunologických přípravků používaných k eradikaci a tlumení dané nákazy,

2. aktivně pomáhají při zjišťování ohniska výskytu dané choroby v členských státech získáváním izolátů virů pro potvrzení diagnózy, určení typu viru a epizootologický výzkum,

3. usnadňují odbornou přípravu nebo další vzdělávání znalců na laboratorní diagnózu s cílem harmonizovat diagnostické metody v celém Společenství.

▼B

PŘÍLOHA IV

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA PRO POHOTOVOSTNÍ PLÁNY

Pohotovostí plány musí splňovat alespoň následující kritéria:

1. vytvoření krizového centra na celostátní úrovni, které koordinuje všechna opatření na tlumení v daném členském státě,
2. sestavení seznamu místních středisek pro tlumení nákaz disponujících dostatečným vybavením pro koordinaci opatření na tlumení na místní úrovni,
3. podrobné údaje o osobách pověřených prováděním opatření na tlumení, jejich kvalifikaci a příslušnosti,
4. možnost rychlého kontaktu místních kontrolních středisek s osobami nebo organizacemi, které jsou přímo nebo nepřímo dotčeny výskytem choroby,
5. dostupnost vybavení a materiálu pro řádné provedení opatření na tlumení,
6. podrobné pokyny pro opatření, která mají být provedena v případě podezření a potvrzení infekce nebo kontaminace, včetně způsobů likvidace těl zvířat,
7. vzdělávací a výcvikové programy pro udržování a prohlubování praktických a administrativních zkušeností,
8. možnost pitev a obdobných histologických, sérologických a jiných vyšetření a aktualizace technik rychlé diagnózy v diagnostických laboratořích (zajištění rychlého převozu vzorků),
9. údaje o předpokládaném nezbytném množství očkovací látky pro případné nouzové očkování,
10. zajištění právního základu nezbytného k provedení pohotovostního plánu.